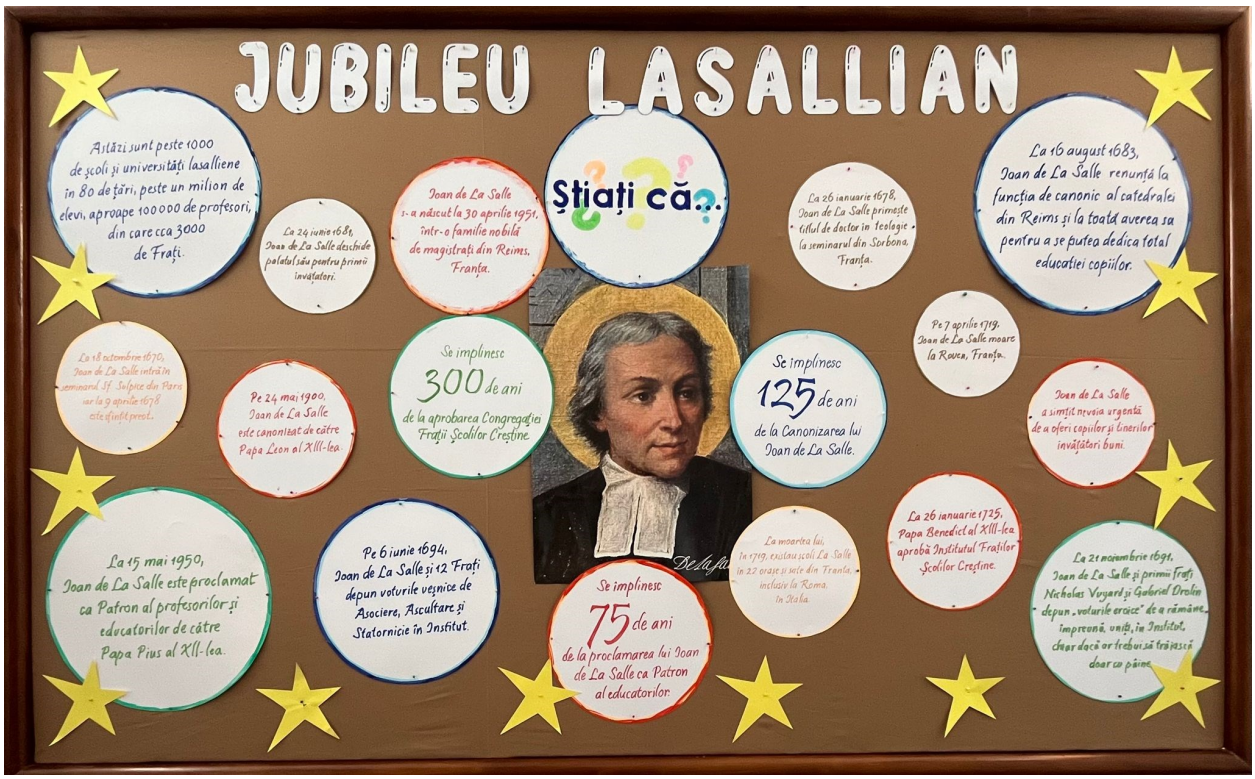
Școala de la răscruce

Anul XXIV, Nr. 68
Aprilie 2025

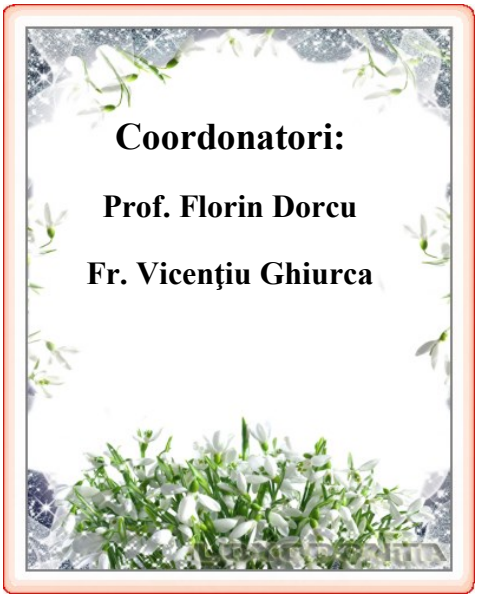
Publicația Liceului Tehnologic „Sfântul Ioan de La Salle” din Pildești, jud. Neamț

ANUL SPIRITUALITĂȚII LASALLIENE

TRIPLU JUBILEU LASALLIAN

Şcoala de la răscruce
Publicaţie trimestrială pentru elevi şi profesori

Echipa de redacţie

Chereches Andrei, XII A

Broșteanu Georgiana, IX A

Mîrț Roxana, XII B

Doboș Alessio, XI B

Enășoaie Alexandra, XII B

ISSN 2537 - 5903

ISSN-L 2537 - 5903

Cuprins

Cuprins ……..…….....……..2

Ișstoc Cristina: *Prietenia* ……..……...…. 3

Fr. Vicențiu Ghiurca: *Anul spiritualității lasalliene* 4

Isus din Nazaret încă mai fascinează ……..6

Dragoș Cojocaru: *Don Francisco*.....8

In memoriam: Fr. Francisco Martín Henríquez 9

Corina Dorcu: *Evanghelia lui Nicodim* 10

Mîrț Roxana, Doboș Alessio: *Ziua meseriilor*..... 12

Alexandra Enășoaie: *Pelerinajul absolvenților*.....13

Modernizarea atelierului de Electronică.....14

Donație E.ON Energie România.....15

Broșteanu Georgiana: *Renașterea* 15

Fr. Ghiurca Vicențiu: *Interviu cu Pal Alexandru* 16

Andrei Chereches*: Poezii* 17

Din viața școlii 18

Traian Ploșniță: *Ouă de Paște* 20

În numele libertății absolute de exprimare, autorii răspund în mod direct de conținutul materialelor publicate sub semnătura proprie.

Prietenia

Un băiat i-a spus tatălui său:

– Tata, azi e ziua mea, dar, din păcate, trebuie să merg la muncă. Poţi face ceva pentru mine? Vrei să-mi suni toți prietenii și să-i inviți la noi acasă pentru a sărbători în seara acesta?

Tatăl, zâmbind afectuos, și-a îmbrățișat fiul și i-a răspuns:

– Sigur, nu-ți face griji! Mă ocup eu de tot.

Timpul a trecut, iar când băiatul a ajuns acasă, a văzut doar doi dintre prietenii săi prezenți. Cu o expresie de uimire și dezamăgire, s-a îndreptat către tatăl său:

– Tată, te-am rugat să-mi inviți toți prietenii. Am peste o sută, dar văd doar doi. Ce s-a întâmplat?

Tatăl, cu o privire blândă dar plină de înțelepciune, a răspuns:

– Fiule, ți-am sunat toți prietenii în această dimineață, dar nu le-am spus că e ziua ta. În schimb, am explicat că ai o problemă și că ai nevoie de ajutorul lor. Apoi el s-a oprit, observându-și fiul și a continuat. Dintre toți oamenii pe care i-am chemat, au răspuns doar aceștia doi. Aceștia sunt prietenii tăi adevărați. Ceilalți erau doar tovarăși ai momentelor fericite.

Băiatul a învățat o lecție valoroasă din această întâmplare: PRIETENIA adevărată nu se măsoară în numărul de persoane care participă la petreceri, ci în funcție de cine îți rămâne alături când zâmbetul de pe față se stinge și când lucrurile devin grele și apăsătoare, când ești pierdut și nu găsești drumul cel bun. Prietenii adevărați nu sunt cei care vin să sărbătorească cu tine, ci cei care vin când ai nevoie de o mână întinsă, de un cuvânt simplu și spus din inimă, de mângâiere, de o prezență sinceră. Cu siguranță, inima sărbătoritului s-a umplut de recunoștință pentru că în cei doi prieteni, tânărul sărbătorit a descoperit ceva mai rar și mai prețios decât o mulțime petrecăreață. Scuzele nu folosesc la nimic dacă comportamentul prietenilor rămâne același. Omul are nevoie de umanitate, de blândețe, bunătate și susținere. Oamenii buni, inimoși și sensibili își lase parfumul sufletului pe oriunde umblă, chiar și acolo unde nu trebuie.

Sunt momente când tentația de a răspunde cu aceeași monedă este puternică pentru a întoarce fiecare lipsă de respect, lipsă de afectivitate și sinceritate, încredere. Trebuie să ne oprim, să reflectăm, să observăm, să lăsăm bătăliile sufletului inutile. Au și ei bătăliile vieților lor, o să înțeleagă că viața le-a dat destule pedepse. Unele războaie se poartă nu în cuvinte, ci în tăcere. Există tăceri care spun atât de multe și sunt foarte dureroase, așa cum sunt și cuvinte care sunt vorbe în vânt, vorbe goale și deneînțeles.

Uneori nu oboseala fizică te doboară, ci încărcătura emoțională a tot ceea ce porți în tăcere. Cât de frumoși sunt oamenii care te poartă pe aripile lor atunci când ale tale sunt rupte de povara greutăților vieții, a lipsurilor, ei sunt adevărații prieteni. În multe situații, este mai bine să te retragi lăsând o amintire plăcută prietenilor decât să rămâi între ei și să devii un deranj. Să iubim oamenii care ne oferă totul chiar dacă dețin puțin. Se spune că atunci când nu putem explica nimănui ceea ce trăim, ce avem pe suflet, ce durere simțim, e mai bine să ne punem în genunchi, iar Dumnezeu va fi singurul care ne va înțelege.

Dacă am fi puși în situația de a da timpul înapoi și să reparăm ceea ce am greșit în trecutul tumultos al vieții noastre, cu siguranță, am șterge acele prietenii nedorite, am șterge cuvinte rostite la supărare, dureri și suferințe pricinuite aproapelui, regretele. Trăim cu speranța că vom putea repara ceea ce am greșit, că vom construi momente unice alături de prieteni adevărați, că vom avea șansa de a spune ceea ce nu am spus niciodată, că vom trăi demni și cu suflet curat, cu prietenii adevărați și familia lângă noi.

Dir. Cristina Iștoc

Anul spiritualității lasalliene

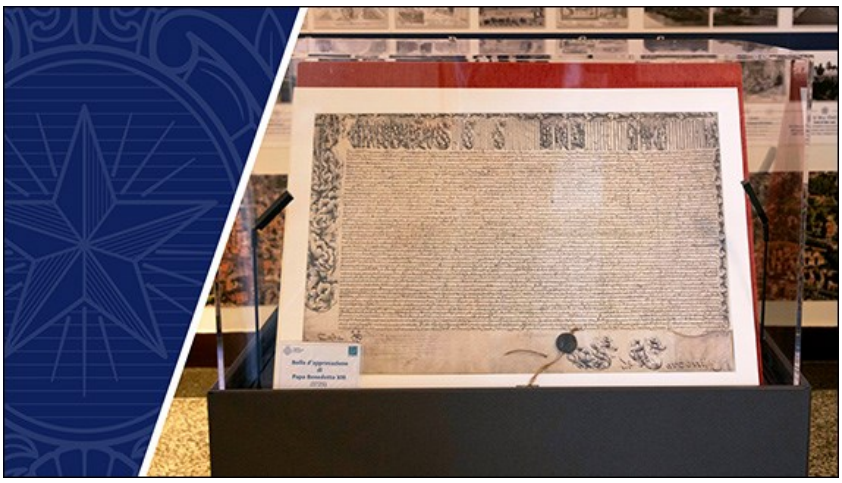
Anul 2025 este semnificativ pentru Congregația Frații Școlilor Creștine și pentru întreaga Familie lasalliană, fiind aniversate mai multe evenimente importante care au marcat istoria ei seculară. Acestea sunt: 300 de ani de la emiterea Bulei de aprobare a Congregației, 125 de ani de la canonizarea Sfântului Ioan de La Salle, fondatorul Congregației și 75 de ani de la declararea Sfântului Ioan de La Salle ca Patron spiritual al tuturor educatorilor creștini.

Ținând cont de semnificația deosebită pe care anul 2025 o are și de cererea făcută de participanții la ultimul Capitul General al Fraților, s-a decis ca acest an să fie dedicat spiritualității lasalliene. Este o binecuvântare și o onoare deosebită ca toate aceste aniversări să se desfășoare în Anul Jubiliar, un Jubileu pe care Biserica îl celebrează cu profundă credință și neclintită speranță.

La data de 26 ianuarie 1725, prin Bula papală *In apostolicae dignitatis solio*, Papa Benedict al XIII-lea a recunoscut oficial Congregația Frații Școlilor Creștine ca Institut religios în cadrul Bisericii. Există o fericită coincidență între anul 1725, care a fost tot un An Jubiliar la fel cum e anul acesta, 2025. În istoria Congregației noastre, acest eveniment reprezintă un reper esențial pentru susținerea și împărtășirea carismei pe care Duhul Sfânt a încredințat-o Sfântului Ioan de La Salle. Congregația noastră, aflată la început, ar fi întâmpinat dificultăți majore în a supraviețui tumultului evenimentelor vitrege care au marcat istoria Franței în secolele XVIII și XIX, fără recunoașterea eclezială și fără ajutorul providenței. Astfel, patrimoniu spiritual și moștenirea pedagogică lăsate de Sfântul Ioan de La Salle și primii Frați ar fi riscat să se piardă în negura istoriei.

Fostul Superior General, Fratele Robert Schieler, a scris un scurt eseu cu ocazia aniversării acestui eveniment. El oferă o perspectivă foarte provocatoare referitoare la aceas-tă temă. Deși Bula de aprobare a fost un dar necesar din partea Bisericii care a permis congregației noastre să crească și să se răspândească, oferind o anumită siguranță ecleziastică, poate de-a lungul secolelor s-a mai pierdut din vedere creativitatea extraordinară a fondatorului care îi invita pe primii lui discipoli să reflecteze asupra faptului că Dumnezeu îi chema să trăiască o nouă formă de consacrare lui Dumnezeu în Biserică în calitate de educatori ai copiilor săraci, fără a fi preoți.

Actualul Superior General, Fratele Armin Luistro, în Scrisoarea pastorală intitulată: „*Inima noastră în periferii. A reînnoi Misiunea educativă lasalliană cu ajutorul învățăturilor venite din partea popoarelor indigene*”, făcând referire la Tricentenarul emiterii Bulei de aprobare a Institutului, afirma următoarele: „Tricentenarul emiterii Bulei de aprobare de către Papa Benedict al XIII-lea din acest an este un moment prielnic pentru a sărbători stabilitatea și protecția socială pe care o conferă recunoașterea oficială din partea Bisericii sau a statului. Lunga noastră istorie, tradiție, reputație sau statut legal nu ar trebui să ne amorțească într-o stare de mulțumire; dimpotrivă, ar trebui să ne sensibilizeze față de amenințările continue la adresa școlilor și la fragilitatea instituțiilor cu vechime. Astăzi, suntem cu toții conștienți de crizele globale din educație și de amenințările foarte reale la adresa sustenabilității școlilor noastre.”

Stabilitatea și protecția socială conferite prin recunoașterea oficială a Bisericii sau a statului sunt esențiale, dar nu suficiente. Trebuie să fim conștienți de amenințările constante care pot afecta instituțiile educaționale și să fim pregătiți să le răspundem prin adaptabilitate și inovare. În contextul crizelor globale din educație, este crucial să rămânem proactivi și să găsim soluții sustenabile pentru a ne proteja școlile.

Istoria, tradiția și statutul legal nu ar trebui să ne conducă la o stare de automulțumire. Trebuie să ne păstrăm angajamentul față de misiunea educativă lasalliană, inspirându-ne din învățăturile popoarelor indigene și căutând mereu să îmbunătățim calitatea educației oferite. Este esențial să fim sensibili la nevoile comunităților și să luptăm împotriva inegalităților și provocărilor care amenință sustenabilitatea instituțiilor noastre educaționale.

Fratele Consilier General pentru regiunea RELEM (Regiunea Lasalliană pentru Europa și Mediterana), Joël Palud, făcând referire la acest tricentenar, afirmă că moștenirea noastră actuală trebuie să fie înțeleasă dincolo de prestigiul centrelor noastre educative, de rezultatele academice excelente și de inovațiile pedagogice. Această moștenire are legătură și cu moștenirea spirituală primită din partea Sfântului Ioan de La Salle și care, de fapt, ne unește astăzi cu el.

Astăzi, Sfântul Ioan de La Salle ne vorbește despre: modul creștin de a înțelege viața spirituală a educatorului; de a vedea relația educativă dintre profesor și elev din perspectiva privirii lui Dumnezeu; de a înțelege dezvoltarea elevilor noștri ca fiind continuarea unei creații neterminate și a unui proces de mântuire care se află în desfășurare.

Spiritualitatea lasalliană ne prezintă, astăzi, aspecte care nu doar că nu și-au pierdut actualitatea, ci sunt nucleul care ne provoacă să descoperim noi metode și mijloace educative pe care Sfântul Ioan de La Salle poate nu și le-ar fi imaginat. Inovațiile noastre au sens dacă oferă spațiu pentru întâlniri personale și directe ale celor implicați în activitatea instructiv-educativă și se inspiră din evanghelie, care dă sens ultim misiunii noastre.

Anul Spiritualității Lasalliene ne invită să ne reîntoarcem la ceea ce este peren în moștenirea noastră, la darurile Duhului Sfânt care ne ajută să rămânem fideli acestei carisme și ne permit să răspundem noilor provocări educative din zilele noastre.

Acum, când comemorăm 300 de ani de la aprobarea Institutului de către Biserică prin Bula papală îi mulțumim Domnului pentru angajamentul hotărât al atâtor Frați și colaboratori lasallieni care, de-a lungul a trei secole, au continuat această „lucrare a lui Dumnezeu” în slujba educației umane și creștine, în spirit de credință, de zel și de comuniune.

Fr. Vicențiu Ghiurca

ADN LASALLIAN
INIMILE NOASTRE SE AFLĂ ÎN PERIFERII

Isus din Nazaret încă mai fascinează

Anul jubiliar în care ne aflăm ne adună pe noi, creștinii, sub semnul lui Cristos, speranța noastră. Oare Isus din Nazaret mai este de actualitate? Oare Isus îi mai sensibilizează astăzi pe tinerii noștri? Iată câteva mărturii ale unor tineri de la clasa a IX-a din liceul nostru despre ceea ce îi fascinează pe ei la Isus din Nazaret:

Isus din Nazaret este fascinant: el a făcut multe minuni și a fost bun cu toți oamenii pe care îi iubea atât de mult, încât și-a dat viața pentru ei. El ne va ajuta mereu și pe noi, ne va da ceea ce avem nevoie și ne va fi o lecție de viață. Iar când nimeni nu ne va înțelege, el va fi acolo să ne asculte și să ne mângâie. **(Erica)**

Isus Cristos este cea mai cunoscută persoană din istorie care a și schimbat-o prin faptele sale minunate. Pentru mine, Isus este exemplul meu în toate; blândețea, iubirea și minunile făcute de el sunt suficiente pentru mine pentru a mă încrede în El. El va rămâne mereu un model de urmat în viață. **(Tarciziu)**

Ce mă fascinează cel mai mult la Isus Cristos este răbdarea și îndurarea cu care a suportat toate de când s-a născut până a murit. El a suportat foarte multe, și totuși niciodată nu s-a oprit din a mai face fapte bune: a făcut multe minuni, i-a ajutat pe orbi să vadă, a înmulțit pâinile potolind foamea oamenilor etc. Cu toate acestea, oamenii nu au crezut că este Fiul lui Dumnezeu și așa a ajuns să moară răstignit. Este un model în viață pentru toți și ar trebui să-i mulțumim în fiecare zi pentru sacrificiul pe care l-a făcut pentru noi. **(Beatrice)**

Pe mine mă fascinează Isus, pentru că este bun, înțelegător, foarte iertător, înțelept, iar fără el nu ar fi existat bunătatea aceasta din lume. Dacă n-ar fi fost Isus, ar fi fost o lume total schimbată cu și mai multe războaie, hoții, nedreptăți... Dar dacă ar fi mai mulți oameni de partea lui Isus, lumea ar fi mai bună. **(Roberto)**

Ceea ce mă fascinează la Isus din Nazaret este curajul: de când s-a născut, el a fost neînfricat și plin de curaj. A încercat să-i salveze pe ceilalți și a reușit; i-a vindecat pe cei bolnavi, redându-le sănătatea. Când avea să moară, nu i-a fost frică: a acceptat să moară pe cruce pentru noi, ca Dumnezeu să ne ierte toate păcatele. M-a fascinat cât de mult îl iubea el pe Dumnezeu și cât de mult voia să-i slujească. Pentru aceasta Dumnezeu i-a dat darul de a face mult bine în lume. Voi încerca să-l iubesc și eu la fel de mult pe Dumnezeu! **(Sabina)**

De când sunt mic și am aflat anumite informații despre Isus, cel mai mult m-au fascinat minunile sale. Spre exemplu, când acesta a hrănit o mulțime mare de oameni doar cu doi pești și niște pâini. Prima dată când am auzit asta, am rămas surprins și m-am întrebat: Cum se poate ca așa ceva să fie adevărat? Mama mea a stat și mi-a explicat toate minunile lui Isus, cum ar fi: vindecarea diferiților bolnavi, învierea lui Lazăr, învierea lui Isus... Încă nu-mi pot explica anumite minuni, dar sunt sigur că ele s-au întâmplat întocmai și, de atunci, asta m-a făcut să fiu și mai interesat de supranatural. **(Paul)**

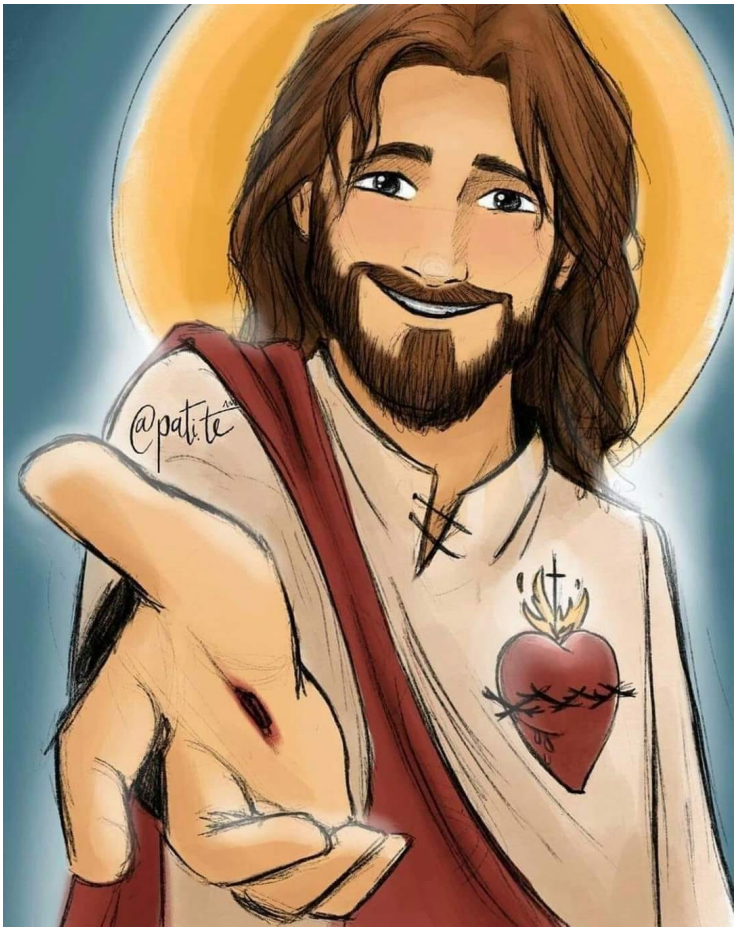
Pe mine, în calitate de creștină, mă fascinează răbdarea și corectitudinea lui Isus față de oameni și, de asemenea, faptele bune pe care le-a făcut, mai ales minunile. Isus a dat dovadă prin viața și faptele sale că este un exemplu pentru oameni: a vindecat bolnavii, a hrănit flămânzii, a iubit și a iertat fiecare persoană indiferent dacă o cunoștea sau nu. A ales să îndure un adevărat chin și să moară pe cruce pentru mântuirea lumii întregi. Îi mulțumesc lui Isus pentru fiecare sacrificiu făcut pentru mine. Viața lui a fost trăită pentru noi și de aceea sunt recunoscătoare că familia mea m-a învățat să cred în el. **(Bianca)**

Pe mine mă fascinează faptul că, pentru mântuirea noastră, Isus Cristos a ales să-și piardă viața, fiind biciuit, batjocorit și apoi răstignit pe cruce. El încă mai fascinează prin viața sa, prin toate faptele sale minunate și prin cuvintele și învățăturile pe care ni le-a lăsat. ***(Dragoș)***

Pe mine mă fascinează cel mai mult curajul pe care l-a avut Isus să se confrunte cu reprezentanții poporului său, demonstrând prin aceasta că el este adevăratul Mântuitor, indiferent de consecințele pe care le avea de îndurat. Consider acest lucru fascinant pentru că astăzi oamenii nu mai au curajul să-și exprime părerile sau convingerile lor, mai ales în viața de credință, iar punctul lor de vedere devine nul în comparație cu părerile celorlalți. Isus Cristos este într-adevăr un exemplu de viață și de curaj demn de urmat. **(Eliza)**

Lucrul care mă fascinează foarte mult la Isus din Nazaret este calmul pe care-l are în momentele dificile și grele, dar și credința pe care ne-o arată în Grădina Măslinilor când, deși îi este rău și transpiră sânge, după ce îi cere ceva lui Dumnezeu în rugăciune, la sfârșit spunea: „dar nu voia mea, ci a ta să se facă". Un alt lucru de admirat este puterea și inteligența sa sclipitoare, mai ales în momentul ispitirii de către Satana. Mă fascinează, de asemenea, iubirea pe care el ne-o arată dându-și viața pentru noi, iertându-i pe toți, inclusiv pe Iuda, care l-a trădat. **(Luca)**

Fr. Daniel Ciobanu

DON FRANCISCO

În toamna anului 1991, când începusem studiile de filologie hispanică la Facultatea de Litere a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi, am avut norocul de a-l avea ca profesor pe don Francisco Martín Henríquez. A intrat pe rol la câteva săptămâni după începerea anului academic şi a preluat cursul de civilizaţie spaniolă şi un număr de cursuri practice, iar în anii următori a predat şi cursurile de literatură. Încă de la prima sa apariţie la catedră, am simţit faţă de Domnia Sa o simpatie irezistibilă, care avea nu doar să se prelugească peste ani, ci să se întărească pentru totdeauna, hrănită atât de afinităţi elective, cât şi de o admiraţie profesională născută şi consolidată din maniera de predare irezistibilă a lui don Francisco. În prima sa oră de curs, după ce s-a prezentat cu numele său complet, a adăugat că prietenii îi spun Paco şi astfel i-a rămas numele printre noi, primii săi studenţi. Firește că, atunci când ne adresam Domniei Sale, nu foloseam acest apelativ hipocoristic (cuvânt pe care l-am învăţat tot de la el), ci foloseam formula „Domnule profesor” sau, pur şi simplu, „Profesor”. Ne-a mai spus, tot atunci, că e un pic trecut de 45 de ani, iar părul alb care îi împodobea creştetul era aşa „din fabrică”. Din fericire, simpatia a fost reciprocă şi ştiu că m-a considerat mereu studentul său cel mai bun. La rândul meu, am absorbit de la el, cât m-au ţinut puterile, lecţia de profesionalism filologic şi, mai ales, de omenie pe care, cu o naturaleţe lipsită de ostentaţie şi plină de un farmec mereu proaspăt, de o imensă bunătate şi de un umor de excelentă calitate, o emana pretutindeni.

Astfel, pe de o parte, de la el am învăţat, bunăoară, legile de evoluţie fonetică la trecerea cuvintelor din latină în spaniolă şi cu el am aprofundat lectura marilor autori din Secolul de Aur, mai ales a lui Góngora, despre care descoperise că mă atrăgea în mod deosebit. Iar felul în care, astăzi, predau aceşti autori, i se datorează aproape în totalitate: în acest sens, mă străduiesc să duc mai departe munca acestui dascăl excepţional care a fost don Francisco. Nu uit că a jucat un rol esenţial în întemeierea şi înzestrarea cu materiale didactice a noului, pe atunci, Lectorat de limbă spaniolă, la a cărui inaugurare am susţinut, sub îndrumarea Domniei Sale, o comunicare despre „Iubirea în literatura spaniolă medievală”. În plus, datorită analizelor de metrică pe care le făcea la tablă, dar şi în urma conversaţiilor pe care le aveam aproape zilnic, am început să gândesc în spaniolă şi, în scurt timp, am devenit capabil să compun în această limbă sonete, octave, catrene şi alte strofe, eventual cu acrostihuri şi alte tipuri de artificii ludice.

Pe de altă parte, am participat, întotdeauna dintr-o poziţie privilegiată, la o mulţime de alte activităţi iniţiate de Profesor, din care nu se poate să nu pomenesc măcar câteva exemple: un foarte frumos recital de poezie dedicat lui Pedro Salinas; piesa de teatru *Secretul bine păzit* de Alejandro Cassona, pe care am jucat-o, în regia lui Don Francisco (care a funcţionat şi ca sufleur) şi cu mare succes, mai întâi la Casa Universitarilor şi mai apoi în Sala Senatului Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”, în prezenţa ambasadorului Spaniei la Bucureşti şi a ataşatei culturale din acea vreme; în fine, o emoţionantă vizită la o casă de copii orfani de pe Strada Lascăr Catargi, cu daruri pentru cei mici, în cursul căreia am improvizat, spre deliciul asistenţei, o scenă de teatru de păpuşi în care don Francisco îl juca pe Lupul cel rău, iar subsemnatul pe Scufiţa Roşie...

Printre cele mai frumoase trăiri de care am avut parte se numără cele patru zile pe care le-am petrecut la Roma, după terminarea studenţiei, spre finalul mileniului trecut. Don Francisco m-a invitat la Casa Generalizia La Salle din Via Aurelia şi, în fiecare zi, de dimineaţa devreme şi până seara târziu, m-a purtat printre minunile Cetăţii Eterne, selectate în ordinea importanţei. Talentul său de ghid era uriaş şi avea şi un carneţel cu însemnări pe care le consulta însă doar rareori: la Roma obiectivele de vizitat sunt infinite...

Nu voi uita niciodată explicaţiile pe care mi le-a oferit, bunăoară, la Vatican (mai ales în San Pietro şi în Capela Sixtină), la Galeria Borghese (unde mi-a comentat sculpturile lui Bernini), sau în bisericile San Luigi dei Francesi şi Santa Maria del Popolo (unde am contemplat picturile lui Caravaggio). Iar primul reper spre care mă purtase, îndată ce m-a cules de la gara Termini, fusese *Extazul Sfintei Tereza*, tot o capodoperă a lui Bernini, de la Santa Maria della Vittoria.

De altfel, don Francisco scrisese, cu puţin timp în urmă, prefaţa la *Castelul interior*, traducere a operei Sfintei Tereza de Ávila apărută la Institutul European, volum pe care îl păstrez, cu dedicaţia pe care mi-a acordat-o, de la Profesorul meu bun şi drag. La fel cum păstrez Biblia în limba spaniolă, o foarte frumoasă „ediţie populară" pe care mi-a dăruit-o şi în a cărei dedicaţie mă îndeamnă, cu acelaşi farmec discret ce mi s-a întipărit în suflet pentru totdeauna, să îmi continui drumul „neliniştit" pe calea Adevărului...

Într-un fel, simt, şi o mărturisesc fără urmă de trufie, că don Francisco trăieşte mai departe, măcar un pic, în mine. Îl pomenesc adesea şi mă gândesc mereu la el, dar, mai ales, încerc să îi prelungesc, zi de zi, peste ani, după mai micile mele puteri şi talent, devotamentul neabătut, credinţa neclintită şi străduinile neobosite ce caută să lumineze minţile şi inimile generaţiilor ce vin, aşa cum Profesorul meu a luminat mintea şi inima mea. E un lung bun-rămas, don Francisco Martín Henríquez, căruia prietenii îi spuneau Paco!

Prof. univ. dr. habil. Dragoş COJOCARU

In Memoriam - Francisco Martín Henríquez

Prezența Fraților Școlilor Creștine în România continuă să reprezinte și astăzi, după 164 de ani, pentru copiii și tinerii încredințați grijii și educației lor o binecuvântare. Istoria acestei îndelungate prezențe a cunoscut mai multe perioade distincte. Ultima perioadă este considerată cea începând cu anul 1990 și până în prezent, perioadă care coincide cu reluarea activităților pastorale și educative ale Congregației după patru decenii de suferință și de interzicere ale activităților de către regimul comunist.

În luna septembrie a anului 1991, având binecuvântarea Fraților Superiori de la Madrid trei Frați spanioli, membrii ai Regiunii lasalliene Spania și Portugalia soseau în România, la Iași, cu mult entuziasm și speranță pentru a relua activitățile pastoral-educative ale Fraților. Aceștia au fost: Fr. Francisco Martín Henríquez, Fr. Jesus Arturo Sagredo Fernandez și Fr. José Luis Miró.

Vineri, 14 martie 2025, la venerabila vârstă de 91 de ani, Fratele Francisco Martín Henríquez și-a încheiat pelerinajul pământesc. Născut la 12 septembrie 1933, fratele Francisco s-a numărat printre primii fraţi veniţi din Spania, în anul 1991, contribuind în mod decisiv la reînceperea activităţii Fraţilor Şcolilor Creştine în România, în Dieceza de Iaşi, după căderea comunismului.

A slujit cu dăruire în comunitatea FSC din Iaşi în două perioade semnificative: între 1 septembrie 1991 şi 1 august 1997, când a fost şi lector la Facultatea de Litere, secţia Limba şi Literatura Spaniolă, din cadrul Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", şi între 1 septembrie 2003 şi 1 august 2004, perioadă în care a contribuit la sistematizarea arhivei şi a bibliotecii din cadrul Mănăstirii „La Salle". Liturghia de înmormântare şi înhumarea au avut loc sâmbătă, 15 martie, la ora 17:00, în localitatea Griñón (Madrid).

Viața, în esența sa, este o călătorie fascinantă, o poveste țesută din fire de lumină și umbră, de înălțimi amețitoare și văi liniștite. În această peregrinare neîncetată, fiecare dintre noi ne asemănăm cu o lumânare ce arde, nu doar pentru a-și lumina propriul drum, ci și pentru a răspândi căldură și strălucire celor din jur. Fiecare sacrificiu, fiecare gest de generozitate devine un licăr ce transformă întunericul în speranță, iar urmele noastre pe acest drum se măsoară nu în pași, ci în câtă lumină am dăruit altora. Așa a fost și viața Fratelui Francisco asemenea unei lumânări care a răspândit căldură și strălucire celor din jurul său.

Împreună, să păstrăm vie amintirea Fratelui Francisco (Paco) a cărui credinţă şi dedicare au luminat viețile multor copii şi tineri, în decursul celor 51 de ani de activitate educativă!

Fr. Vicențiu Ghiurca

Evanghelia lui Nicodim (Acta Pilati) – intertext pentru *Evanghelia după Pilat* de Eric-Emmanuel Schmitt

Pilat din Pont - un personaj controversat

Pilat din Pont este considerat unul dintre cele mai controversate personaje ale istoriei. Caracterizarea acestuia, așa cum apare în *Biblie*, concordă cu alte mărturii istorice[1]. Guvernator roman al Iudeii și Samariei între anii 26-36 d. Hr., Pilat ar fi rămas, fără-ndoială, necunoscut istoriei, dacă n-ar fi făcut parte din procesul lui Iisus din Nazaret.

Din *Noul Testament*, omenirea a reținut trei momente decisive, în ceea ce-l privește pe Pilat: întrebarea pe care i-o adresează lui Iisus despre adevăr, sintagma celebră „Ecce homo!" când își prezintă prizonierul mulțimii și gestul spălării pe mâini, pentru a refuza orice responsabilitate în condamnarea la moarte a lui Iisus. De aici, guvernatorul roman va deveni pentru unii figura unui laș, pentru alții o ființă roasă de remușcări. Literatura creștină apocrifă cuprinde o serie de lucrări ce fac referire la guvernator. Una din caracteristicile acestor scrieri este tendința de a exagera și amplifica participarea acestui oficial roman la minunile, Patimile și Învierea lui Christos. Pilat ocupă o parte considerabilă în *Evanghelia lui Nicodim* alcătuită din două părți distincte: *Acta Pilati* și *Coborârea lui Cristos în Iad*. *Evanghelia lui Nicodim* nu aduce aproape nimic nou, însă *Acta Pilati* a alimentat din plin mitul guvernatorului, punându-se accent pe soarta lui Pilat.

Estetica demitizării în romanul *Evanghelia după Pilat* de Eric-Emmanuel Schmitt

Eric-Emmanuel Schmitt se numără printre autorii cei mai vânduți azi în Franța. Laureat al premiului Goncourt, Schmitt își începe cariera literară în domeniul teatral, scriind piese de teatru (*Noaptea la Valognes, Vizitatorul, Variațiuni enigmatice, Libertinul*). De un real succes se bucură și romanele sale *Evanghelia după Pilat, Partea celuilalt, Pe când eram o operă de artă, Ciclul Invizibilului, Copilul lui Noe.* Narațiunile lui Schmitt sunt incontestabil neclasificabile. Autorul revendică un stil simplu, clar optimist, considerat de diverși critici ca fiind popular. Trebuie totuși spus că subiectele lui sunt „incitante și, aparent, riscante". În majoritatea cazurilor protagonistul este fie un personaj celebru (Freud în *Vizitatorul*, Iisus, Iuda și Pilat în *Evanghelia după Pilat*, Diderot în *Libertinul),* fie o religie (budismul în *Milarepa*, islamismul în *Domnul Ibrahim și florile de Coran*, creștinismul în *Evanghelia după Pilat*). Linia directoare a operei sale, romanescă și teatrală, este cu ușurință detectabilă: Schmitt se sprijină pe opere fundamentale ca *Biblia*, mituri literare sau personaje istorice pentru a-și crea propriile opere. De asemenea, le reînnoiește, dându-le în același timp o nouă viață și semnificații noi. Mitul christic prezent în *Evanghelia după Pilat* capătă în roman semnificații noi. Autorul dă dovadă de originalitate și noutate în rescrierea mitului christic. Romanul *Evanghelia după Pilat* este un proiect îndrăzneț, dacă ne gândim la intertextul la care face trimitere.

Romanul este structurat în două părți: *Confesiunea unui condamnat în seara arestării sale* și *Evanghelia după Pilat.* Dacă această construcție a romanului a stârnit mereu discuții în ceea ce privește prima parte, trebuie să recunoaștem că titlul nu are legătură decât cu a doua parte a cărții, ancheta lui Pilat, lăsând în urmă confesiunea lui Ieșua. Cu siguranță, titlul este puternic și trimite la un intertext ce nu poate fi ignorat. Autorul în *Postfața* romanului precizează că creștinismul se bazează, în primul rând, pe două mistere: Învierea și Întruparea. Dacă primul mister este în centrul anchetei efectuată de Pilat, în partea a doua a romanului, cel de-al doilea mister traversează întregul prolog: în ce constă mesianitatea lui Iisus? Era conștient el de ea? Când a devenit conștient? Asupra acestor întrebări se va desfășura și confesiunea lui Ieșua.

Personaj-om sau personaj-Dumnezeu?

Prima parte a romanului, *Confesiunea unui condamnat la moarte în ziua arestării sale*, îi dă cuvântul lui Ieșua, care în ziua arestării sale se autoanalizează, disecându-și sentimentele. Autorul alege să păstreze numele aramaic al lui Christos: Ieșua, al lui Ioan Botezătorul: Yohanan Scufundătorul, al lui Iuda: Yehoudah Iscarioth, al Mariei: Myriam, al Mariei Magdalena: Myriam de Magdala. Explicația autorului este cât se poate de convingătoare: „Dacă scriu *Maria* douăzeci de secole de imagini se interpun imediat între mine și textul meu; în schimb, dacă scriu *Myriam* pot rămâne în cadrele romanului și pot stăpâni prezentarea personajelor".

Autorul alege grădina Ghetsimani pentru confesiunea lui Ieșua, deși putea să aleagă un alt mod de narare decât confesiunea (jurnal intim sau scrisoare ca la Pilat) sau un alt tip de narator. Apelul la confesiune permite o vedere globală asupra vieții lui Ieșua. Permite, de asemenea, o mare proximitate cu cititorul și un contact direct cu starea de spirit a personajului-narator. Scenele biografice reținute și revizuite de Ieșua sunt acelea pe care evangheliștii le-au consemnat în textele celebre: întâlnirea cu Ioan Botezătorul și botezul lui Iisus, ispitirea din deșert, învățăturile date apostolilor, miracolele, predicile, învierea lui Lazăr și ultima cină. Pe lângă acestea, Eric-Emmanuel Schmitt a integrat în această confesiune scene preluate din *Evangheliile* apocrife sau inventate de el, cum ar fi problema mesianității lui Ieșua. Multe episoade importante reținute de evangheliști nu au fost trecute de autor în roman (nașterea, fuga în Egipt).

Partea a doua a romanului ia forma unui roman epistolar, fiind construit din scrisorile lui Pilat. Această dispunere epistolară ne prezintă un Pilat văzut dintr-o sferă privată, în timp ce tradiția îl consacră peste tot ca fiind reprezentant al autorităților romane, deci un personaj public, personaj cunoscut în *Evanghelii,* dar din care istoria nu a reținut mare lucru. Autorul construiește mărturia lui Pilat prin douăzeci și patru de scrisori trimise fratelui său Titus, rămas la Roma. Dacă prima parte a romanului a fost centrată pe minunea Întrupării, cea de-a doua parte se bazează pe minunea Învierii. În partea a doua a romanului Pilat își pune problema credinței. Evenimentele sunt prezentate din interiorul unei conștiințe.

Față de enigma inițială (unde este cadavrul lui Ieșua?), pe care Pilat crede că o poate descoperi datorită spiritului său logic și pragmatic, prefectul roman se comportă ca un adevărat Sherlock Holmes. Dar pistele găsite de Pilat sunt false și cad una câte una: paznicii au fost drogați, ceea ce a permis sustragerea corpului; discipolii sunt cei care au furat cadavrul; Iosif din Arimateia trage sforile; Caiafa a organizat totul pentru a evita cultul postum; există o sosie văzută de mulți; în sfârșit ultima pistă este sugerată de Craterios: Christos n-a murit pe cruce iar minunea Învierii nu va mai exista.

Dacă în prima parte a romanului Ieșua se destăinuie printr-o confesiune, în partea a doua Pilat se folosește de corespondența cu fratele său. Primele scrisori sunt cele mai lungi, dar începând cu a unsprezecea, scrisorile se micșorează, ajungând la două trei pagini, ritmul se accelerează, iar Pilat este din ce în ce mai frământat cu dispariția inexplicabilă a corpului lui Ieșua. Recurgerea la procedeul scrisorilor permite urmărirea pas cu pas a anchetei și a stării de spirit a anchetatorului. De remarcat faptul că această corespondență este doar de la Pilat către Titus, căci expeditorul nu primește nicio scrisoare de la fratele său ce aparține aceleiași culturi ca și el. Totul în personajul acesta respiră rațional, metodic, organizat, totul respinge misterul și dezordinea ideilor. Dar, începând cu scrisoarea a șaisprezecea, atitudinea sa se schimbă, parcă nu mai scrie același personaj. Pilat încetează să mai fie omul rigid pentru a lăsa să-l pătrundă flexibilitatea și îndoiala. Își abandonează spiritul de turn de fildeș, luând distanță față de Roma. Prin urmare, se așteaptă să-și piardă postul. Există însă pentru el o mulțime de întrebări la care nu găsește răspuns.

Tehnici narative în roman

Rescrierea unui mit, în cazul nostru mitul christic, se organizează în jurul câtorva principii estetice. Ansamblul acestora permite evitarea lacunelor unei rescrieri repetitive. Faptul că biografia lui Pilat este puțin cunoscută, împiedică cititorul de a face reconcilierea lui însuși.

Iisus este prezentat în *Evanghelii* ca un taumaturg, iar un spațiu suficient este rezervat narațiunii miracolelor. În transpunerea romanescă ele suferă o veritabilă condensare. Schmitt rezumă acest aspect al personajului într-un singur paragraf: „Desigur am văzut paralitici ridicându-se, orbi recăpătându-și vederea, șchiopi mergând drept, leproși vindecați, femei care nu mai pierdeau sânge, surzi care vorbeau, posedați scăpați de demoni. Faima mea se reduce la acest lucru". Schmitt se angajează aici la rezumarea mai multor scene miraculoase, ce fac fiecare obiectul unei narațiuni detaliate în hipotexte.

De o importanță deosebită este dialogul în romanul lui Schmitt, poate pentru că acest autor vine dinspre teatru. Scrierea sa devine astfel o transcriere de voci ce o traversează. În mijlocul acestei scrieri, pe care noi o putem califica ludică, autorul știe să rezerve cititorului anumite surprize, dejucând așteptările lui. Schmitt inserează *coups de théâtre* în rescrierea sa înainte de a reactiva mitul. *Evanghelia după Pilat* îmbină efectele de surpriză înainte de a-și surprinde cititorul, dar primul care suferă este Pilat însuși.

Noțiunea de *orizont de așteptare*, definită de Hans Robert Jauss, este centrală în romanul nostru, căci apare o operă ce relevă estetica rescrierii, știind că Jauss își determină noțiunea plecând de la constatarea că o operă se înscrie într-un raport cu celelalte opere ce-i sunt anterioare. Opera este, deci, propusă cititorului. Munca lui Schmitt presupune un raport mult mai complex cu cititorul, căci operele sale permit diferite nivele de lectură. Rescrierea mitică sau istorică propune un mod de receptare particular în care cititorul este chemat să coopereze în diferite moduri. Schmitt încearcă să mențină în operele sale două nivele de lectură.

Primul aspect este prezența simultană a celor două lecturi posibile: o lectură pur ficțională și o lectură „cultivată". Riscul unei literaturi bazate pe transpuneri mitice era de a se adresa unui lectorat restrâns, singurul capabil de a descoperi și a aprecia variațiile intertextuale. Prin pactul său intertextual, Schmitt favorizează o lectură fără constrângeri, îndreptată spre plăcerea imaginarului. Pentru a le aprecia, cititorul nu trebuie să aibă o cunoștință exhaustivă a miturilor prezente. Dar, în ciuda facilității de apropiere de operele lui Schmitt, există un al doilea nivel de lectură ce favorizează o interpretare mai literară. Originalitatea pactului propus de autor vine, înainte de toate, din prezența celor două nivele ale lecturii în narațiune.

Rescrierea este un mod nu doar de a ilustra, ci de a te interoga asupra lumii actuale. Ne chestionăm prezentul prin lumina personajelor din trecut ce au devenit mituri.

Dorcu Corina

Mici exploratori ai tehnologiei
Ziua meseriilor o experiență interactivă

Ziua Meseriilor este, fără îndoială, unul dintre cele mai importante evenimente din viața unui liceu, dar și un moment definitoriu pentru elevii de clasa a VIII-a, care se află în fața unei decizii importante privind viitorul lor educațional. În liceul nostru această zi a fost sărbătorită cum se cuvine pe data de 11 martie 2025, când elevii de la Școala Gimnazială Pildești și Școala Gimnazială Gherăești au fost întâmpinați cu entuziasm și deschidere.

Evenimentul a început cu un discurs călduros din partea doamnei director, care i-a primit pe oaspeți cu brațele deschise, exprimându-și dorința sinceră de a-i revedea pe mulți dintre ei, în toamnă, ca viitori elevi ai liceului. A urmat apoi un tur ghidat al laboratoarelor pe domenii, în cadrul căruia vizitatorii au avut ocazia să vadă și să interacționeze cu proiectele realizate de actualii elevi ai liceului.

Pe domeniul electronicii, elevii de clasa a VIII-a au fost introduși în lumea fascinantă a tehnologiei prin demonstrații interactive. Printre cele mai apreciate proiecte s-au numărat: mașinuța sensibilă la lumină, prezentată de unul dintre elevii liceului, Semaforul Arduino, Ecranul LCD și Jocul de LED-uri – toate construite și programate de elevi pasionați, cu ajutorul platformei Arduino.

Un punct de atracție deosebit l-a reprezentat proiectul „Micul Big-Bank”, distins cu locul I la un simpozion național. Creat de Doboș Alessio și Bejan Eduard, proiectul a demonstrat modul în care lucrul mecanic poate fi transformat în energie electrică pentru a alimenta gadgeturi de zi cu zi. Tot în această linie, Mârț Roxana a prezentat un sistem bazat pe fotorezistențe, util în transportul minereurilor, iar Păuleț Bogdan și Mârț Camelia au impresionat cu telegraful electronic, un proiect dedicat comunicării la distanță.

Un alt moment emoționant a fost prezentarea proiectului „Dodo” de către Tancău Daniel și Sescu Alexandru. Acesta a arătat cum tehnologia poate veni în sprijinul persoanelor nevăzătoare, facilitându-le viața prin soluții accesibile și inovatoare.

Nici domeniul Construcții, Instalații și Lucrări Publice nu s-a lăsat mai prejos. Elevii au fost întâmpinați în atelier, unde au primit explicații din partea domnului maistru și au putut vedea aplicațiile practice la care lucrau elevii clasei a XI-a A. Această zi a fost, cu siguranță, o reușită pentru ambele părți: liceul a avut ocazia să își prezinte oferta educațională și realizările elevilor săi, iar tinerii vizitatori au avut șansa să exploreze un mediu care le-ar putea deveni „acasă” în următorii patru ani.

Sperăm ca pasiunea și curiozitatea trezite de aceste activități să se transforme în decizii inspirate, iar în toamnă să îi revedem pe cât mai mulți dintre acești elevi în băncile liceului nostru.

Mîrț Roxana, a XII-a B și
Doboș Alessio, a XI-a B

PELERINAJUL ABSOLVENȚILOR LA CACICA ÎN ANUL JUBILIAR

Sâmbătă, 5 aprilie, am avut bucuria de a participa, alături de alți 21 de colegi din clasa a XII-a, la un pelerinaj deosebit la Sanctuarul marian de la Cacica.

Pelerinajul de la Cacica a fost o experiență minunată, plină de momente speciale și de învățăminte care mi-au dat cu o stare de bine. A fost o zi de neuitat, care a început cu un drum plăcut, plin de entuziasm, așteptări, întrebări și care s-a încheiat cu o adâncă mulțumire în suflet.

Am plecat dimineața cu autobuzul din Pildești, făcând o oprire în Gherăești pentru a ne întâlni cu ceilalţi colegi. Apoi am pornit spre Cacica, locul unde urma să se desfășoare o zi plină de activități duhovnicești și momente de comuniune. Odată ajunși acolo, ne-am întâlnit cu ceilalți tineri din dieceza noastră. Împreună am pornit în procesiune spre biserică, moment în care am recitat sfântul Rozariul. Deși ploaia și-a făcut apariția, aceasta nu a fost un impediment pentru a ne conecta spiritual și a ne pregăti pentru restul zilei.

După Rozariu, am avut parte de o catehază susținută de pr. Iosif Amitricioaie care ne-a împărtășit învățături valoroase. Discuția a fost profundă și m-a ajutat să reflectez asupra propriei vieți și asupra credinței mele. După catehază, am avut 10 minute de socializare, un moment în care am discutat cu ceilalți tineri și am schimbat impresii, simțindu-mă cu adevărat parte dintr-o comunitate unită.

A urmat un moment de adorație, timp în care viitorii absolvenți au avut și ocazii de spovadă. A fost un moment de liniște interioară și de apropiere față de Dumnezeu, o adevărată oportunitate de a mă curăța sufletește. După adorație, am avut o pauză de masă de o oră. Aceasta ne-a oferit ocazia de a cunoaște oameni noi, de a vizita salina sau pur și simplu de a reflecta asupra viitorului.

Pelerinajul s-a încheiat cu Sfânta Liturghie, un moment de înălțare spirituală animat de cântecele noastre și însoțit de rugăciuni. A fost un moment de profundă comuniune, în care am simțit că întreaga adunare era unită în același spirit de credință și devoțiune. Pentru mine, Cacica a devenit un loc în care am găsit nu doar răspunsuri, ci și o stare de liniște sufletească. În continuare, câteva impresii de la participanții la acest pelerinaj.

Cacica nu e doar o destinație turistică, ci și un loc care îți rămâne în suflet. De îndată ce am ajuns acolo, am simțit o stare de liniște și relaxare, un sentiment rar pe care îl întâlnești doar în locuri speciale. Atmosfera, peisajele și energia acelui loc mi-au oferit o stare de bine, iar timpul petrecut acolo a trecut parcă prea repede. Am avut parte de momente care mi-au adus zâmbetul pe buze și am reușit să mă deconectez de la agitația cotidiană. Cu siguranță, mi-ar plăcea să revin și să retrăiesc aceleași senzații de calm și bucurie. (Dămoc Daria)

Cel mai mult la pelerinajul de la Cacica mi-a plăcut Sfânta Liturghie, care a fost un moment cu adevărat special și plin de har. A fost emoționant să fim atât de mulți oameni adunați laolaltă, uniți prin credință, rugându-ne cu sufletul deschis. M-am simțit mai aproape de Dumnezeu, fapt ce mi-a adus un sentiment de împlinire. (Andrei Eduard)

Sâmbătă am vizitat biserica din Cacica și a fost o experiență cu adevărat specială. Liniștea locului, mirosul de tămâie și arhitectura impunătoare m-au făcut să simt o pace inimaginabilă. A fost un moment de reculegere și de reconectare spirituală, care mi-a umplut inima de bucurie. (Patachi Fabian)

Pelerinajul de la Cacica a fost o experiență deosebită, mai ales pentru că am avut ocazia să cunosc oameni noi. Fiind o persoană sociabilă, mi-a plăcut foarte mult să interacționez cu alți pelerini, să împărtășim povești și să formăm noi legături. Atmosfera caldă și primitoare m-a făcut să mă simt parte dintr-un grup unit, iar aceste momente au fost cu adevărat speciale. (Cherecheș Andrei)

Enășoaie Alexandra clasa a XII-a B

Modernizarea atelierului de Electronică și Automatizări: un pas esențial către educația viitorului

Într-o lume în continuă schimbare, formarea de abilități practice în domeniul Electronicii și automatizărilor este esențială în a pregăti elevii pentru provocările viitorului. Renovarea recentă a atelierului nostru de Electronică și automatizări reprezintă un pas crucial în această direcție, oferindu-le elevilor un spațiu modern și echipat corespunzător pentru a-și dezvolta abilitățile practice și a-și îmbogăți cunoștințele teoretice.

Procesul de renovare a atelierului a fost unul amplu și bine planificat. Mobilierul vechi a fost înlocuit cu mobilier nou, ergonomic, care asigură confortul și eficiența necesare pentru sesiuni de lucru îndelungate. Spațiul a fost reorganizat pentru a crea zone practice de lucru, unde elevii pot experimenta și învăța într-un mediu propice.

Pe lângă reamenajarea spațiului, au fost achiziționate numeroase materiale didactice moderne. Printre acestea se numără osciloscoape de ultimă generație, generatoare de semnal, aparate de măsurat digitale și analogice. Aceste echipamente sunt esențiale pentru a oferi elevilor o educație de calitate, permițându-le să înțeleagă și să aplice concepte teoretice în situații reale.

Înainte de renovare, atelierul se confrunta cu multiple probleme: mobilierul era învechit, echipamentele nu mai corespundeau standardelor actuale. Aceasta limita considerabil posibilitățile de învățare și experimentare ale elevilor. Renovarea a venit ca o necesitate stringentă, menită să îmbunătățească condițiile de învățare și să le ofere elevilor un mediu plăcut propice procesului instructiv-educativ.

Modernizarea atelierului de Electronică și automatizări reprezintă un pas esențial pentru a asigura o educație de calitate elevilor noștri. Beneficiile aduse de această renovare sunt multiple: un mediu de învățare confortabil și funcțional, echipamente moderne și performante și, cel mai important, posibilitatea de a pregăti elevii pentru provocările și cerințele viitorului. Această investiție în educație ne asigură că viitoarele generații vor avea cunoștințele și competențele necesare pentru a excela în domeniul lor.

Aducem un cuvânt de mulțumire special domnului Karl Kempf Delacôte, care a făcut posibil această modernizare prin susținerea financiară. Sprijinul său a fost esențial pentru realizarea acestui proiect și pentru îmbunătățirea condițiilor de învățare pentru elevii noștri.

Dir. Cristina Iștoc

Donație E.ON Energie România

Cu bucurie și recunoștință, anunțăm o inițiativă admirabilă ce subliniază importanța sprijinului comunitar în formarea viitoarelor generații. Compania E.ON Energie România a oferit liceului nostru o donație de 15 laptop-uri destinate atelierului de Electronică și automatizări. Aceste dispozitive vor deveni o parte esențială a activităților desfășurate în cadrul acestui atelier de specialitate, contribuind la aprofundarea cunoștințelor practice ale elevilor.

Mai mult, ele vor sprijini activitățile desfășurate în cadrul clubului de robotică, oferindu-le elevilor oportunitatea de a lucra la proiectele lor inovative. Această donație reprezintă mai mult decât o simplă dotare materială, este o investiție în viitorul elevilor noștri, în pasiunea lor pentru tehnologie și în viziunea lor asupra progresului.

În numele întregului liceu, ne exprimăm recunoștința profundă față de reprezentanții Companiei E.ON Energie România. Mulțumim pentru sprijinul oferit și pentru încrederea pe care o acordați potențialului elevilor noștri. Împreună, contribuim la construirea unui viitor bazat pe cunoaștere, inovație și responsabilitate.

Redacția

Renaștere

În zori de zi, când cerul prinde viață
Și floarea își leagănă în lumină fața,
Primăvara vine cu pași de catifea
Să ne aducă pacea în inima cea grea.

Pe ramul crud, un tril de pasăre tresare...
E semn că în lume iar se naște o chemare.
Iar Paștele, cu al său fior divin,
Amintește jertfa lui Isus și al său chin.

„Cristos a înviat!", ecou din veac în veac,
Devine mângâiere al celor fără leac,
Pentru toți cei ce cred în bine și iertare,
În jertfa lui Isus răscumpărătoare.

La Salle e plin de zâmbet și culoare,
În pași de viitor, sub razele de soare,
Elevii își scriu visul în suflet cu credință,
Convinși de-a Domnului mare biruință.

Poezie și desen de Broșteanu Georgiana, a IX-a A

Interviu cu Pal Alexandru
Șef de Promoție 2014

1. Vă rugăm să vă prezentați.

Mă numesc Alexandru Pal, absolvent al Liceului Tehnologic „Sfântul Ioan de La Salle”, copil crescut în satul Pildești din martie 1995. În acest moment sunt căsătorit, am doi copii simpatici cu care locuiesc în urbea Iașului. Sunt mutat în Iași de la terminarea studiilor de licență, în anul 2018.

2. Ce amintiri aveți din timpul anilor de studiu petrecuți în școala noastră?

Sincer, nu-mi vine în minte nici o amintire neplăcută și chiar de ar fi așa, văzută din alt unghi, tot plăcută ar fi. Acest aspect este și din prisma faptului că perioada liceului este un moment de neuitat din viața unei persoane. Locul unde „tot ce zboară se mănâncă” , unde problemele pălesc ușor în umbra planurilor mărețe planificate cu mare atenție pentru „atunci când voi fi mare”.

Au fost momente de neuitat, îmi voi reaminti cu bucurie de evenimentele organizate de zilele școlii, de orele de curs cu cei mai buni profesori care nu erau niciodată plictisitoare, de rigurozitatea și responsabilitatea Fraților, de sfaturile bune primite de la profesori, de nenumăratele năzbâtii pe care le făceam cu colegii de clasă, dar și de naveta pe care am făcut-o cu bicicleta toată perioada liceului. Pot spune că am făcut alegerea corectă venind la acest liceu, lucru care s-au văzut în rezultatele avute la bacalaureat și la olimpiada națională de electronică.

3. Care a fost drumul parcurs după terminarea școlii și până acum? Ați reușit să lucrați în domeniul în care v-ați format?

Parcursul a fost unul firesc. Admitere la Facultatea de Automatică și Calculatoare, 4 ani de studiu cu urcușuri și coborâșuri, viață de cămin, concursuri studențești de programare și electronică. A fost o perioadă ce m-a ajutat să învăț să aprofundez aspecte ale meseriei mele. În această perioadă, am evitat pe cât posibil să combin facultatea cu munca la o companie, fapt pentru care m-am angajat în domeniu abia pe parcursul anului 4 pentru a realiza lucrarea de licență la firma ce mă angajase. Acum lucrez în domeniu într-o companie germană care produce electronică pentru mașinile electrice și nu numai. Dacă vă cumpărați un Volvo XC90 electric sau Hibrid, modul inter de încărcare are încorporat cunoștințe acumulate și în liceu.

4. Sunteți șeful de promoție al anului 2014. Ce a reprezentat pentru dumneavoastră aceasta atunci și în ce situații ale vieții a venit în discuție acest fapt?

În general, acest aspect l-am adus în context la interviurile de angajare pe care le-am susținut. A fost un atu care sigur m-a ajutat. Vorbind din perspectiva mea personală, a fost o realizare care mi-a dat curaj și multă încredere pentru ce a urmat.

5. Prezentați-ne câteva aspecte sau momente frumoase din perioada în care ați studiat aici, care v-au influențat și v-au ajutat în mod pozitiv în viață.

Cum am precizat anterior, voi insista pe următoarele aspecte:

- Rigurozitate: exemplul de atenție la detalii și orice aspect ce ar putea să împiedice un rezultat bun.

- Responsabilitatea: exemplul de muncă făcută cu simț de răspundere.

- Echipa de profesori: profesori care au muncit și au dat o bucățică din ei pentru generația mea și nu numai.

Liceul, pe lângă informații legate de materiile studiate, a avut un rol major în formarea mea ca om și cetățean: cetățean al societății care poate face diferența între rău și bine, între a face bine și a evita a face răul; cetățean pe care te poți baza și care își îndeplinește responsabilitățile profesionale pe care le are cel mai bine, exact ca într-o familie.

6. Un gând/sfat pe care doriți să-l transmiteți elevilor actuali ai școlii.

Ar fi foarte multe sfaturi și gânduri pe care aș putea să le transmit din punctul de vedere al experienței acumulate până acum. Aș sfătui colegii de liceu de acum să-și propună un țel, pe care să-l urmeze și să muncească cu maximă moralitate și simț de răspundere pentru a ajunge la țelul propus. Lucrurile se vor alinia singure, iar ocaziile vin inopinat, trebuie doar să fie înțelese și neratate când apar. Dumnezeu îți dă, dar nu îți pune și în traistă. Trebuie doar să știți ce vreți de la voi. În acest liceu sunteți pe mâini bune!

Interviu realizat de
fr. Vicențiu Ghiurca

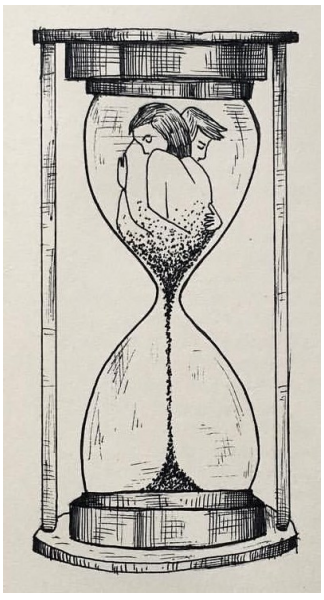
Iubesc, trăiesc, iubesc

Iubesc, trăiesc, iubesc
Și n-am cum să mă ofilesc,
Simt cum iar înmuguresc
În gândurile celor pe care-i iubesc.

Nu sunt mort nici după moarte,
Voi fi mereu și voi renaște,
Sunt ființa de departe,
Ce se-așază lângă moarte.

Nu am viață să trăiesc,
Ci o am ca să iubesc,
Vreau pe toți să-i înfrățesc,
Dacă mor să-i răsădesc.

În timpul vieții ce-o trăiesc,
Am urât și ce iubesc,
Nu vreau să mă pocăiesc,
Iubesc, trăiesc, iubesc.

Clepsidră

Nu vorbesc de-al meu dor,
Nu cred că vă interesează,
Dar transpun aceste gânduri
Și las dorul să vorbească.

Și acum, după un veac
Sau poate o eternitate,
Am pierdut noțiunea vremii,
Căci acum este doar noapte.

S-au dus zilele senine
Când iubirea era imensă,
Din deșertul ce-nflorise
Au rămas doar niște fire,

Ce le-am pus într-o clepsidră,
N-am nevoie nici de timp,
O întorc din când în când,
Repede s-a risipit.

Chereches Andrei, a XII-a A

Din viața școlii...

Într-o atmosferă de profundă emoție și reculegere, vineri, **10 ianuarie 2025**, comunitatea noastră educativă a avut bucuria de a primi vizita pr. paroh Roșu Ionel și a pr. diacon Gherghel Marius. Aceștia au adus cu ei lumina și binecuvântarea divină, sfințind și binecuvântând sălile de clasă și pe toți membrii școlii noastre. Ceremonia a început în sala de sport, unde toți elevii și profesorii erau adunați cu sufletele deschise și pline de speranță. Într-o tăcere plină de respect, pr. paroh Roșu Ionel a rostit rugăciuni de binecuvântare, invocând protecția și grija Domnului asupra întregii comunități școlare pentru anul 2025. După ceremonia din sala de sport, pr. paroh a vizitat fiecare clasă, aducând cuvântul Domnului și binecuvântarea Sa fiecărui colț al școlii noastre. Este deosebit de important să ne încredințăm întregul Nou An sub grija și ocrotirea divină, pentru a ne ghida pașii și a ne lumina calea. Acest act de binecuvântare ne reamintește de importanța credinței și a valorilor spirituale în viața noastră de zi cu zi și în procesul nostru educativ. Această binecuvântare specială aduce un început de an plin de speranță și încredere, oferindu-ne alinarea că suntem sub protecția Domnului. Fie ca anul 2025 să fie unul prosper, binecuvântat și plin de realizări pentru toți membrii comunității noastre educative!

Pe data de 21 ianuarie 2025, în cadrul Octavei de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor, a avut loc o frumoasă și semnificativă celebrare ecumenică. Ne-am bucurat de prezența pr. paroh al Parohiei Ortodoxe din Gherăești, pr. Lupu Liviu, a pr. colaborator Iștoc Cristian și a pr. diacon Gherghel Marius, ambii din Parohia Pildești. Am avut oportunitatea de a reflecta asupra durerilor diviziunii și ale despărțirilor ecleziale pe care creștinii le-au cunoscut de secole. Urmele acestor neînțelegeri persistă până în prezent, motiv pentru care, de mai multe decenii, bisericile creștine au dedicat perioada 18-25 ianuarie intensificării rugăciunilor pentru unirea creștinilor. Pentru anul acesta, 2025, rugăciunile și reflecțiile din această săptămână au fost pregătite de frații și surorile comunității monastice de la Bose, din nordul Italiei. Tema săptămânii, „Crezi tu aceasta?" este inspirată din dialogul dintre Isus și Marta, relatat de evanghelistul Ioan, când Isus a vizitat casa Martei și a Mariei în Betania, după moartea fratelui lor Lazăr. Celebrarea a subliniat importanța rugăciunii și a reflecției pentru a ajunge la unitatea creștinilor și a reconstrui punți de comunicare între toate comunitățile ecleziale.

Marți, 4 martie, elevii și cadrele didactice ale liceului au participat la un exercițiu de pregătire pentru situații de urgență, intitulat sugestiv „Activitatea personalului didactic și a elevilor pe timpul și imediat după producerea unui cutremur". Scopul principal al acestui exercițiu a fost de a conștientiza riscurile asociate unui seism și de a forma deprinderile necesare pentru a acționa corespunzător în caz de cutremur. Acest exercițiu a demonstrat importanța pregătirii constante pentru astfel de situații și a oferit participanților oportunitatea de a exersa măsuri esențiale de protecție și reacție rapidă. Astfel de activități vor continua să fie organizate, asigurând astfel siguranța elevilor și a cadrelor didactice în cazul unor evenimente neprevăzute.

Timpul Postului Mare este un timp în care suntem invitați să fim mai atenți față de nevoile celor din jurul nostru. În acest spirit, comunitatea educativă a liceului a lansat o campanie de solidaritate în beneficiul copiilor din Centrul Akwaba din Coasta de Fileș. Școlile La Salle promovează educația pentru toți și luptă pentru drepturile copiilor. Proiectul Centrul Akwaba din Coasta de Fildeș este un exemplu remarcabil în această direcție. Fondat în 1999, centrul Akwaba oferă un refugiu sigur pentru copiii străzii, asigurându-le accesul la educație și sprijin pentru reintegrarea familială și socială. Centrul Akwaba găzduiește în prezent 60 de copii în internat și 50 în programul extern. Misiunea principală a centrului este să sprijine dezvoltarea integrată a copiilor și să faciliteze reinserția lor în societate. Copiii beneficiază de educație, formare profesională, suport psihologic și activități recreative. Proiectul se bazează pe valori de respect reciproc, responsabilitate și solidaritate. Frații Școlilor Creștine, care conduc centrul, lucrează neobosit pentru a asigura un viitor mai bun pentru acești copii vulnerabili. Carisma lasalliană continuă să inspire și să sprijine proiecte similare în întreaga lume, dedicându-se cauzei educației pentru toți copiii, indiferent de circumstanțele lor.

În tumultul unui an plin de emoții și decizii importante, elevii claselor a XII-a de la liceul nostru au avut ocazia să fie ghidați într-o călătorie a descoperirii oportunităților ce îi așteaptă după finalizarea examenului de Bacalaureat. Vizitele speciale ale unor reprezentanți din mediul academic și instituțiile militare ne-au oferit tuturor o privire de ansamblu asupra posibilităților multiple care se deschid în fața tinerilor noștri. În acest context, părintele Giurgi Eduard, Decan al Facultății de Teologie Romano-Catolică din cadrul Universității București, fiind însoțit de un grup de studenți și profesori ai aceleiași facultăți și părintele Fabian Doboș, profesor la la Facultatea de Teologie Romano-Catolică din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași, care l-a rândul său a fost însoțit de un grup de studenți, au împărtășit elevilor nu doar valorile academice și spirituale care definesc aceste facultăți, ci și povești de viață și lecții menite să inspire generațiile viitoare.

De asemenea, domnul plutonier major Andrei Iulian, reprezentând Centrul Militar Județean Neamț, Biroul de informare-recrutare, a adus un suflu nou și o perspectivă pragmatică asupra unei cariere în slujba țării. Dialogurile sale deschise și pline de claritate au oferit elevilor răspunsuri la întrebările lor și o mai bună înțelegere a drumului ce poate fi parcurs în domeniul militar. Aceste vizite au fost un prilej de bucurie pentru comunitatea noastră educativă, reafirmând deschiderea liceului către colaborări fructuoase cu diverse instituții. Ușile noastre vor rămâne mereu larg deschise pentru toate facultățile și organizațiile care doresc să inspire, să sprijine și să lumineze parcursul tinerilor noștri.

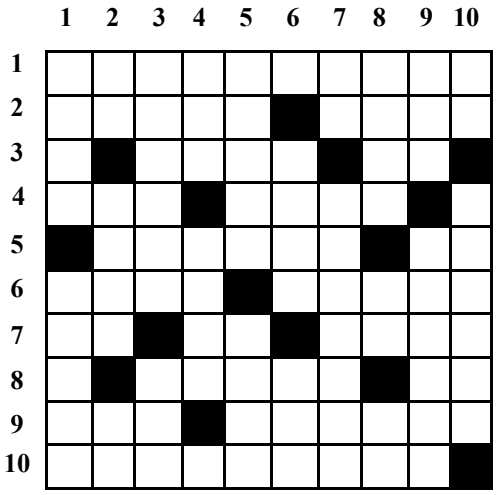
Și anul acesta liceul nostru a fost reprezentat cu bine la **olimpiadele județene** din aria curriculară „Tehnologii" și la Limba spaniolă de unde s-au întors cu rezultate foarte bune, o mare parte dintre aceștia urmând să reprezinte județul nostru la olimpiadele naționale care vor avea loc penultima săptămână a lunii aprilie. La Aria Curriculară Tehnologii, domeniul Construcții, Instalații și Lucrări Publice, la clasa a XI-a au reprezentant liceul următorii elevi: Popa Carlos Florin, Hazi Mihai și Bocîncă Ionuț Ovidiu, la clasa a XII-a elevii: Cherecheș Andrei, Gherguți Andreea Bianca și Ciobanu Cosmin. La Aria Curriculară Tehnologii, domeniul Electronică și Automatizări, la clasa a XI-a au reprezentat liceul următorii elevi: Păuleț Bogdan Laurențiu, Doboș Alessio Claudio, Dămoc Delia și Mîrț Camelia Maria, la clasa a XII-a eleva: Mîrț Roxana Maria. La Limba spaniolă – regim normal, liceul nostru a fost reprezentat de elevul Prisecariu Daniel Raul, care a obținut locul I și va reprezenta județul nostru la Olimpiada Națională. Felicitări tuturor elevilor și profesorilor, maiștrilor și inginerilor care i-au pregătit și mult succes la Olimpiada Națională celor șapte elevi care vor reprezenta județul și liceul nostru: Popa Carlos Florin, Hazi Mihai, Cherecheș Andrei, Gherguți Andreea Bianca și Ciobanu Cosmin la Aria Curriculară Tehnologii, domeniul Construcții, Instalații și Lucrări Publice; Păuleț Bogdan Laurențiu și Mîrț Roxana Maria, la Aria Curriculară Tehnologii, domeniul Electronică și Automatizări și Prisecariu Daniel Raul, la Limba Spaniolă. Menționăm că eleva Mîrț Roxana Maria a ocupat și locul II la Olimpiada județeană de matematică iar elevul Dămoc George Adrian a ocupat locul II la Olimpiada Sportului Școlar, la tenis de masă. Felicităm, de asemenea, elevii care au participat la Concursul regional interdisciplinar „Alfa și Omega" desfășurat la Colegiul Tehnic "Petru Poni" din Roman și care s-au întors cu rezultate deosebite: la clasa a XII-a: Mîrț Roxana Maria - Premiul I și Mîrț Saveriu - Premiul II; la clasa a XI-a: Păuleț Bogdan Laurențiu - Premiul II și Doboș Alessio Claudio - mențiune; la clasa a X-a: Ișstoc Ștefan - premiul I.

Sâmbătă, 12 aprilie, liceul nostru a organizat **cea de-a treia sesiune de formare pedagogico-lasalliană** din anul școlar în curs. Evenimentul a avut ca temă „Spiritualitatea care însuflețește viața lasallienilor", tematică ce unește școlile lasalliene din întreaga lume și care invită profesorii, frații și partenerii lasallieni la reflecție și acțiune comunitară. Pregătit cu grijă de echipa de pastorală a sectorului România, condusă de domnii profesori Dorcu Florin Cătălin și Enea Blaj Alina Simona, împreună cu frații Ciobanu Daniel și Juan Gonzalez, programul a fost o combinație armonioasă de momente de rugăciune, reflecție personală și comunitară, dar și de împărtășire de idei. Întâlnirea a creat un spațiu de profundă introspecție și conexiune între participanți, accentuând valorile care stau la baza educației lasalliene. În cadrul acestui eveniment, 15 frați și parteneri lasallieni au contribuit activ împărtășind perspective valoroase și consolidând comunitatea educativă a liceului.

Redacția

Ouă de Paște

ORIZONTAL: 1) Ou de Paște. 2) A sta pe ouă – Culcuș pentru ouă. 3) Bat în retragere – Sunet de goarnă. 4) Struț la antipozi – Pus de mămăligă. 5) Mâncare de ouă (pl.) – Sake la final! 6) Ele sunt ca varul – Ținut montan. 7) Teul și linia – Abis! – A striga de durere. 8) Mâncare de ouă – Dan Spătaru. 9) Ies din ouă – Pus la lipit. 10) Clocitoare artificială.

VERTICAL: 1) Ouă de pește – A trage un pui de somn. 2) Olanda în trafic – Cantități de substanță – Intrarea în Ungaria! 3) Celebru cu oul – Cu ținuta pusă la punct. 4) Măsura lui Cuza – Dă în boală. 5) Dă o aproximare – Cal pur-sânge. 6) Textilă la saci – Ținută la școală. 7) În trecut! – Stare de burlăcie. 8) Ardei care pișcă – Parc gol! – Carbon și oxigen. 9) Persoana din zare – Ouă cu surprize. 10) Tub gol! – Militar la drumuri.

ing. Traian PLOȘNIȚĂ

ÎNVIEREA LUI ISUS CRISTOS
PIERO DELLA FRANCESCA
1450-1463

Cu ocazia Sfintelor Sărbători de Paști, comunitatea educativă a liceului nostru vă transmite cele mai calde gânduri de pace, speranță și bucurie!

Fie ca lumina Învierii să vă călăuzească sufletele și să vă umple inimile cu iubire și credință!

Cristos a înviat! Aleluia!